

ordførere: Carl M. Nielsen, Grue-Sørensen, Korsgaard og Oluf Johansen. 2. beh. $23/5$ (L. sp. 1101). 3. beh. $23/5$ (L. sp. 1105). *Loven stadfæstet 23. maj 1951.* (Lovt. nr. 222).

Under de politiske forhandlinger i marts 1951 kom flere af partiernes ordførere ind på spørgsmålet om en stabilisering af *kødpriserne* og en nyordning vedrørende hudeeksporten. Dette gav anledning til, at finansministeren og landbrugsministeren bebudede nye kød-, skotøjs- og hudeordninger. Under udvalgsarbejdet med en række økonomiske lovforslag — jfr. navnlig lov om ændringer i lov om omsætningsafgift af forskellige varer m. v. og forslag til lov om regulering af lønninger eller tillæg til lønninger i forskellige forhold — forhandlede også om en nyordning på det heromhandlede område. Ved det den 20. marts afsluttede „*påskeforlig*“ blev det derefter vedtaget, at den gældende hudeordning, der administrativt var indført i 1941, skulle ophæves og dermed samtlige *maksimalpriser på huder og skind bortfalde*. Det blev desuden vedtaget, at den i forbindelse med hudeordningens og maksimalprisernes bortfald forventede *prisstigning* på huder og skind, der anvendes til fodtøj og til reparationer heraf, skulle bæres med en trediedel af det hudeproducerende og -eksporterende landbrug og en trediedel af de hudekonsumerende og -importerende forbrugere, mens resten skulle tilskydes af statskassen. Landbrugets trediedel skulle i henhold til forliget tilvejebringes dels ved en *eksportafgift på kreaturer*, dels ved en *afgift ved slagtning af kreaturer* her i landet. Der var endvidere enighed om, at *kødprisen* på hjemmemarkedet såvidt muligt skulle *bindes* på det niveau, der forventedes at fremkomme som følge af den gamle hudeordnings ophævelse, for en periode svarende til den binding af priserne på hjemmemarkedet, der besluttedes ved gennemførelsen af lov om statstilskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk (nr. 34) og lov om udførsel af smør samt svin og flæsk (nr. 35).

På grund af landstingsvalget og forberedende forhandlinger, som sagen gav anledning til, fremsattes forslaget til nærværende lov først den 23. maj; derefter gennemførtes det uden udvalgsbehandlinger eller ændringer — bortset fra den endelige fastsættelse af lovens gyldighedstid — samme dag i begge ting. Samtidig gennemførtes som et teknisk supplement til loven den foran omtalte lov om afgift af huder, skind og læder (nr. 22).

Loven har følgende indhold:

§ 1. Såfremt *verdensmarkedspriserne på huder* af kvæg samt på fede- og spædekalkeskind overstiger de indtil nær-